

M. Šimová: Petrografický obsah valúnov zlepenčov bradlového pásma (vyvreté a metamorfované horniny)

Vo valúnoch vrchnokriedových zlepenčov a bradlového pásma sa v poslednej etape komplexného paleogeografického výskumu (Marschalko, R. — Mišík, M. — Šimová, M. — Sýkora, M., 1975—79) zistila široká škála magmatických, kyslých a bazických hornín. Petrografické štruktúry a minerálna asociácia hornín valúnov odrážajú zloženie primárnych výskytovej s predvrchnokriedovým bazickým magmatizmom strednej hĺbky a s bazickým viacnásobným vulkanizmom. Osobitná skupina bazických hornín má znaky synsedimentárneho magmatizmu a vulkanizmu s následnou metamorfózou v podmienkach fácie eklogitov a fácie glaukofánových bridlíc. Hlbinné kyslé magmatické horniny majú znaky vývoja v plutonických telesách v magmatických i postmagmatických štádiách kryštalizácie. Magmatické aj vulkanické kyslé horniny zodpovedajú viacerým etapám vývoja v predvalúnovom období. Medzi nezriedkavé patria aj valúny hornín intermediárneho charakteru, dioritového aj andezitového.

Predvrchnokriedový magmatizmus a vulkanizmus, kyslý, bazický a intermediárny, v predpokladaných primárnych oblastiach vcelku vykazuje znaky „karpatského vývoja“ a „karpatského obsahu“.

Tibor Ďurkovič — Tomáš Koráb: Pokus o paleogeografickú rekonštrukciu východnej časti flyšového pásma na základe litofaciálnej a paleoprúdovej analýzy (magurská a duklianska jednotka)

Paleogeografické pomery oblasti sme posudzovali v troch stratigrafických úrovniach. Kriedové sedimenty sú známe hlavne z duklianskej jednotky. Ich paleoprúdový systém je SV (V) na JZ (Z) a sú typickým distálnym flyšom s hodnotami indexu proximality 19,4 a nízkymi hodnotami pomeru $p:i$ (0,36—3,0). Vrstvy obsahujú vápnité foraminifery a vápnitý nanoplanktón a sedimentovali najskôr nad hranicou kompenzácie karbonátov. Paleocénne cisnianske vrstvy majú index proximality 79,9, čo zodpovedá okrajovým faciám. Postupný sedimentačný prechod týchto vrstiev do podložia a nad podložie a malý stratigrafický rozsah svedčia o tom, že sú výsledkom rýchlej sedimentácie. Sú dôsledkom prínosu enormného množstva klastík do sedimentačného priestoru, a teda tektonickej aktivity v zdrojových zónach.

Sedimenty eocénu a spodného oligocénu v magurskej aj v duklianskej jednotke majú rovnaké paleoprúdové, litologické charakteristiky a indexy proximality a pomer pieskovecov k ílovcem. Autori opäť vyslovili názor o spoločnom sedimentačnom bázene týchto dvoch tektonických jednotiek a genéze príkrovej plochy — magurského nasunutia — v osovej časti sedimentačného bazénu.

Jozef Hanáček: Porovnanie geochemických charakteristík triasových karbonátov centrálnych Západných Karpát

Referát sa zaoberal makrochemizmom a mikrochemizmom strednotriasových a vrchnotriasových vápencov a dolomitov rozličných litologických a faciálnych typov týchto hornín, ich rozmanitým stratigrafickým postavením v križňanskom, chočskom, strážovskom a silickom príkrove.